

Fredag 25 april
Utkommer fredagar 1997 23:e årg.

6 timmars arbetsdag

lyder tätbanderollen när vänstern klockan två på första maj tågar från Stortorget till Folkparken. Det är ett gammalt krav för vår del, men det finns skäl att betona det extra nu när Göran Persson & co, har börjat lyssna på det örat.

Bort med kraftledningarna på Väster

även det en fråga där det rör på sej men där opinionen måste driva på tills saken är avgjord.

Barsebäck – vi vann!

är ett rakt och enkelt budskap i en fråga där vänstern och miljöörörelsen faktiskt har vunnit en första delseger. Synd bara att det skulle ta 17 år.

Jerusalem/al-Quds en stad för alla – stoppa bosättingarna

Internationalismen är självklar på första maj. Vi vill ha fred i Mellanöstern som överallt annars men får inte underlåta att peka ut det största hotet mot den.

Nej till EU-anpassad arbetslöshet

Det slagordet höjs just nu över nästan hela Europa när regeringarnas försök att klara inträdesvillkoren till EMU går ut över folket.

Arbete en rättighet för alla – avskaffa lönearbetet

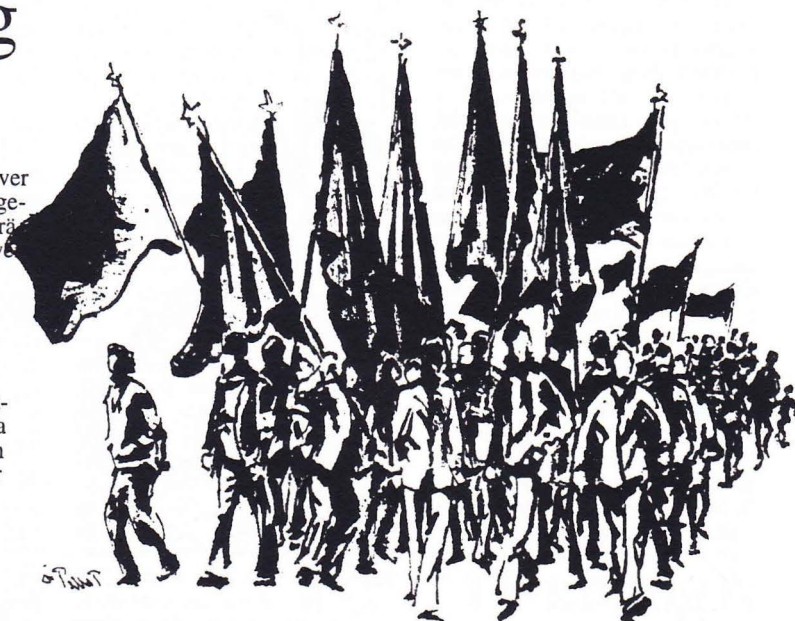
Det kan synas som en motsättning mellan parollens båda delar men tro oss, det är en dialektisk spänning som för utvecklingen framåt.

Ung Vänster – ett kämpande ungdomsförbund

bildar demonstrationståget kö som antagligen är den roligaste delen att gå i.

Vad är det att råna en bank mot att äga en bank?

frågade Bertolt Brecht och det gör även Ung vänster.

Socialismen kan endast nås per cykel

– en rödgrön syntes. Trafikfrågorna är som vanligt högaktuella i Lund men vi lyfter upp dem till ett principiellt plan. Vi tror på och arbetar för ett rättvist samhälle där man tar sej fram av egen kraft.

Uppskatta de rika!

Ett självklart vänsterkrav i en tid när statistiken visar att inkomstklyftorna ökar.

Sjuk vård?

Malmöhus läns landsting behandlade Skånes nya sjukvårdsstruktur på fullmäktigesammanträdet 21 och 22 april. Den gick igenom med förkrossande majoritet. Det var bara centern och miljöpartiet, som hade invändningar.

Vänsterpartiet står bakom de stora förändringarna och besparingarna. Vi har agerat så här:

Vi har föreslagit inkomstförstärkning till sjukvården i klartext höjd landstingsskatt för 1996. Sedan har regeringen satt stopp för den möjligheten. Vi har föreslagit att de nödvändiga besparingarna skall göras i ett lugnare tempo. Verkligheten kommer att ge oss rätt. Socialdemokraterna och moderaterna kommer inte att kunna hålla sina tidsplaner. Regeringen använder behovet av mer tid och bättre genomarbetade strukturförslag, som ett av sina tyngsta argument för att ge landstingen mera pengar i vårbudgeten.

Vi anser dessutom att det är nödvändigt att bilda nya sjuk-

vårdsdistrikt i Skåne, fem stora distrikt, så fort det är praktiskt möjligt. Det innebär 1 januari 1998. Vi vet att pengarna tickar iväg med tiden och förändringsarbetet i de nuvarande distrikten har nått så långt att gränserna hindrar fortsatt arbete. Alltså är snabba beslut nödvändiga.

Strukturförändringarna är i sig något positivt eftersom de frigör resurser, som i ett bättre ekonomiskt läge kan användas till nysatsningar inom vården. Sådana behövs på flera områden. Primärvård, förebyggande hälsoarbete och utvecklat samarbete mellan landsting och kommuner är några sådana utöver vad som följer av den vetenskapliga och tekniska utvecklingen.

De nya sjukvårdsdistrikten är rimligt hopsatta och så stora att de kan vara försörjda själva med all sjukvård förutom den allra mest specialiserade. Distriktet på Österlen är möjligtvis ett undantag. Där bor bara 90 000 invånare. Det

är mindre än hälften jämfört med de övriga.

Parsjukhusmodellen, som innebär samarbete mellan ett stort och ett mindre sjukhus verkar vara en framkomlig väg om man vill bevara alla Skånes sjukhus. Den ger en bas på varje sjukhus och planerad och enklare vård på de mindre och akut och specialiserad vård på de större.

Fördelningen av resurserna över landskapet kommer att ske efter en rättvis modell, som anpassats till befolkningens behov av sjukvård. Ingen har sagt att den är orättvis.

Det två universitetssjukhusen i Lund och Malmö skall samordna sina verksamheter och samarbeta både när det rör sig om sjukvård och om forskning.

Det är viktigt att man i den omfattande och mycket svåra förändringsprocessen inte låser detaljerna genom fullmäktigebeslut.

De ledningarna och de anställda ute i sjukvårdsdistrikten har den lokalkännedom som behövs för att få detaljer att falla på plats på bästa sätt. Det kommer naturligtvis

att behövas justeringar och anpassning av verksamheter till lokala förhållanden inte minst till politiska sådana.

Miljöpartiet försökte sig på detaljstyrning ner till var enstaka läkare skall arbeta och var förlossningsavdelningar skall finnas. Centerpartiet delade ut pengar från regeringens vårproposition långt innan den var lagd och nu tar de inte intryck av fakta, som säger att pengarna äts upp av ett sämre skatteutfall.

Rolf L Nilson

Uppgörelser

Från den vita duken

Jag vet inte vilket förhållande andra VB-läsare har till Woody Allen, men för mig är hans filmer från slutet av 70-talet (*Annie Hall* 1977, *Manhattan* 1979) eviga följeslagare, en sorts referenspunkter till en uppsättning känslor av vemod, tragikomik och kärlek. Ack dessa intagande flickor som förekom på 70-talet, var blev de av? Nåväl, jag har sett vad jag har kunnat av Allen sedan dess och belönats rikligt. Jag tror jag skulle kunna se *Broadway Danny Rose* (1984) hur många gånger som helst, men jag vet inte riktigt varför. Det finns en särskild beröringsförmåga hos Woody Allens lite nerviga och hypokondriska personer som har levt vidare i hans filmer och i den näst senaste, det förbluffande Oidipusdramat *Mighty Afrodite* (1995) tycktes mig hans kraft och uppfinningsrikedom ännu obruten.

Det är slut nu

Men nu är det slut, Woody. Jag har förstås sett *Alla säger I love you*, hans senaste film, där han leker med sång- och musikgenren. Skådespelarna brister då och då ut i sång den amerikanska populär-

musikens klassiker och det kan man väl få vara tillåtet, musikteater är inte det sämsta. Dessutom har musiken ett egenvärde, den för filmen och handlingen, i den mån man kan tala om en sådan, framåt och är inte en dekoration på bredvid, allt på ett sätt som kan gillas av oss som delar Hanns Eislers syn på filmmusikens funktion. Nej problemet är att Woody Allen den här gången inte tycks ha något att säga, det är bara några känslomässiga piruetter inom en familj som lever överklassliv på Manhattan, i Venedig och Paris.

Nu är det ju också så att när man har sett Dennis Potters sätt att använda sång, dans och musik i TV-serien *Den sjungande detektiven* så har man höjt sina anspråk och då räcker inte det här. Visst, det är fortfarande lite bra ibland, kan väl vi tycka som förutom alla våra andra arv (Strindberg, Marx, Hjort-Anders, Picasso m.fl.) bär på en viss känsla också för Hollywoodmusikalen. Jo, jag går nog på nästa Woody Allenfilm också, det är inte det. Men det speciella förhållandet, det som hängde ihop med att man tyckte att han sade något om en själv, är borta. Det är slut Woody, tack för

här gången? Här i VB är vi som vanligt lokala och det första man tänker på är det anmärkningsvärda uppträdet mellan socialdemokraterna i fullmäktige. Det tycks f.ö. vara på väg att få en upplösning nu, och som segrare står Larry Andow som med sitt prestigebehov och istadighet skapade hela situationen.

Men nej, det är för småttigt. Kometen förebådar naturligtvis i stället de sensationella fynden i Uppåkra. Det är klart att man kan säga att det är ingen verklig sensation. Alla vi som är intresserade av sockerbetsodling och därmed fosfathalten i jorden vet att kullen vid Uppåkra kyrka är alldeles svart av fosfatrikedom på Sockerbolagets gamla kartor. En ansamling av fosfat kommer av avfall och skit från människor och djur och detta kunde alltså inte vara någon så där lite lagom boplats. Nej, och det har redan de preliminärlösfynden från ytlagren visat, här har bott människor i 1000 år, från så där 0 till år 1000, tvärs igenom de oroliga folkvandringstiderna! Jag kan knappt bärga mig av nyfikenhet över vad där mer kan finnas.

En omedelbar konsekvens får förstås det här: det är Staffanstorps som har övertagit ledningen nu som Skånes äldriga centrum. Lund får

den här tiden, det har varit fint många gånger, men det är slut nu.

Järtecken

Den stora kometen på nordvästhimlen har varit en följeslagare den här kalla och torra våren. Det har varit hemskt roligt att kunna se ett sådant här fenomen med obehäpnat öga - den bara har hängt där på kvällarna.

Kometen är ju alltid järtecken som förebådar någon märklig händelse. Men vilken är det den vika på foten eller börja gräva djupare. Mitt tips är att Lund kommer att försöka blanda bort korten genom att snabbt försöka fira 1100-årsjubileum som stad. Det är ju redan flera år sen vi hade jubileum sist. Rutin finns för jubileumsfirande på kulturförvaltningen - det är bara hyra in ett lagom öltält och sätta upp på nyårsafton inför jubileumsåret, och så engagerar man stadsorkestern för en jubileumskonsert i augusti och till det en liten jubileumsbroschyr. Staffanstorps Uppåkra är visserligen dubbelt så gammalt som Lund, men låt oss inte tappa hakan för det!

Lucifer

Agenda 21

Lördagen den 19 april hade jag förmånen att få närvara vid den genomgång av de olika forumgruppernas arbeten som skett på initiativ av Miljödelegationen. Deltagarna, som var ett femtiotal, representerade de fem olika forumgrupper, som träffats regelbundet under hösten och våren, för att utarbeta ett hållbarhets samhälle med utgångspunkt från Agenda 21 tanken. De fem olika grupperna var, som det redan stått om i dagspressen, "Konsumtion och livsstil", "Boende och byggande", "Energi", "Stad och land" samt "Trafik". Dessa rapporter kan avhämtas hos Miljödelegationen, varför jag inte kommer att återge innehållen i dess helhet, utan endast några tankar och idéer som framkom på mötet.

Mötet inleddes med att vi hälsades välkomna av Miljödelegationens ordförande Karin Svensson-Smith, och därefter presenterade Bertil Egerö, forumledaren för konsumtion och livsstil, sin grupps arbete. Han visade på att det i Lund finns 42 % enpersonshushåll, och 28 % med endast två vuxna. Familjer med barn är uppgår endast till 25 %. Om detta kan man ju ha vissa funderingar, t.ex. hur nå ut med information och engagemang till dessa personer. Man skulle ju kunna tro att skolan skulle vara ett bra forum, men då når man bara - befolkningen, resterande vuxna finns på arbetsplatserna inom Lund. Det var lite därför gruppen hade fått den idé att det skulle tävlas i miljöanpassning mellan olika arbetsplatser, och mellan olika kommunala instanser

och organ. Ge vinnaren "Grön flagg", på samma sätt som en av skolorna här i Lund fick för något år sedan. Men Lund, varför bara Lund, det finns ju en värld utanför Lund också, även om vi ibland kanske glömmer bort det. Här hävdades att vänortsutbytet har en stor betydelse för att kunna påverka, och lära ut den kunskap om miljövård, som trots allt finns inom kommunen.

Boel Wieslander, forumledare för boende och byggande, presenterade sin grupps förslag, i vilken jag själv medverkat, med att konstatera att vi står vid ett vägskal vad gäller utbyggnaden av Lund. Skall vi bygga på den goda jorden, eller inte? Här gick meningarna starkt isär. Själv har jag förespråkat en förtätning av befintlig bebyggelse, men det har jag förstått går stick i stäv med de intentioner, som t.ex. miljögruppen på Kdn-Norr förespråkar. Men denna fråga är av största vikt att enas kring, eftersom det pågår ett planarbete inför den framtida utbyggnaden av Lund. Förtäta kan man göra på olika sätt, man kan förutom bygga inne mellan befintligt bostadsbestånd, även göra som HSB gjort i Uppsala, där man byggde till en våning på befintliga 60-talshus med platt tak. Frågan om Lunds utbyggnad måste lösas med största möjliga samförstånd, varför jag tycker det skulle vara viktigt med en dialog mellan så många inblandade parter som möjligt.

Energi-forumgruppens ledare, Agneta Paulsson, pekade på att vissa åker snålskjuts på de energibesparande åtgärder, som den enskilde vidtar. Detta eftersom

varje energibesparande åtgärd innebär en förbättring av vår miljö, som även den som inte vidtar några åtgärder kan dra nytta av. Man ville även ha en kommunal energirådgivningsinstans, dit lundaborna kunde gå med sina energiproblem, och få dom lösta av en oberoende och neutral aktör på energimarknaden. Vidare tyckte man det var viktigt att elkostnadens rörliga del var större än den fasta delen. Detta för att kunna motivera folk att spara energi. I dag är den rörliga delen 1/3 av priset, den fasta delen 1/3 och energiskatter och moms 1/3, så verkan av energibesparande åtgärder för en vanlig hushållskund är praktiskt tagit försumbar, förutom för den goda sakens skull, och den är icke försumbar.

Vad gällde Folke Günther, forumgruppen stad och land, ville han se en utbyggnad av Lund som spred sig fingerlikt ut från staden, varvid det restes kraftiga protester för det enorma resandebehov detta skulle framkalla. Men tanken var att varje sådan enklav skulle vara självförsörjande på både arbete, mat och service. Det fanns en tanke om att, eftersom dessa människor som kom att bo där, skulle ha en bättre livskvalitet och billigare levnadsomkostnader p.g.a minskade transporter, skulle den svenska avundsjukan göra att fler valde bosättas sig på detta sätt. Vem vet det kanske är sant, att det är den människans avund och girighet som kommer att driva henne till ett ekologiskt hållbart samhälle, detta vore i sanning en paradox. Däremot såg gruppen bondens framtida roll som en "kretsloppsförvaltare", där han är

entreprenör, dvs. tar hand om det avfall som produceras, behandlare, dvs. behandlar produkten på sådant sätt att den på ett ofarligt och miljövänligt sätt kan användas inom åkerbruket, och nyttjare, där han själv står som användare av produkten. Och det blir väl så, att vill vi ha ett fungerande kretslopp måste bonden på ett naturligt sätt i kretsloppet. Närproducerad mat är ju ett sådant skäl.

Bengt Holmberg, forumgruppen trafik, påstod att 50% av privata resandet består av fritidsresor, t.ex. sådana som görs för att skjutsa barnen till olika idrottsaktiviteter är en typisk fritidsresa, varför någon tyckte att det kanske skulle införas "Grön flagg" för idrottsklubbar, som kan ställa upp i de bostadsområden där det bor ungdomar, så man på så sätt slapp transporterna till de olika idrottsaktiviteterna. Privatresor med bil är den enskilda människans beslut, och påverkas enligt Bengt Holmberg inte av regler och förordningar, som t.ex. boverket kan ställa upp för uppvärmning av hus. Det har också visat sig att folk är villigare till att sortera sopor än att låta bilen stå. Gratis och/eller subventionerade parkeringsplatser på arbetsplatser och inom landsting och universitet ifrågasattes starkt. Ett nytt kortsystem för kollektivresor presenterades som ett intressant alternativ till dagens betalkort. Det skulle innebära ett kort, där varje resa registrerades och som i sin tur innebar att bussbolaget erhölet ett krav gentemot kommunen. Detta skulle då i sin tur ge bussbolaget en anledning att öka antalet resenärer.

forts på sid 4

Öresundskronika

Detta är notiser från de västra provinserna. Undertecknad har drabbats av den regionala sjukan. Öresundsregionen är numera mitt revir. Det kräver att VB gör nerlag i verkligheten i regionens västra provinser, gemenligen benämnda Danmark. Som alltid blandar vi stort och smått, skämt och allvar och ironin är, när den uppträder, inte alltid medveten. Kort sagt: Allt är som vanligt i Veckobladet..

Hemresan är räddad.

Många av regionens charterturister flyger med Premiär. Som alla vet har hemresorna de senaste åren inte riktigt levt upp till förväntningarna. Planen har när de väl lyft och kommit upp på marchhöjd och rätt kurs fyllts av ett förväntansfullt sorl, som övergått i besvikelse, ja till och med sorgset mummel. När passagerarna öppnat matboxarna har de visat sig innehålla varm mat - seg pasta eller något annat trams - i stället för: rugbröd; leverpostej; agurk och flygfisk. Det senare betyder söt dansk tomatssild och carrysild. Och till detta öl, gammeldansk eller röd aalborg. Folkets missnöje har gett resultat. I sommar blir det favoriterna i repris. Vill folket ha dybfrosene frikadeller och Irmas sure agurk skall de få det, som ..... uttryckte det.

Pensionärstanterna kommer som vanligt att be om mera rugbröd och girigt fylla sina handväskor med en veckoranson.

- Ack om sommaren ändå vore här!

Krossa alla fördomar!

En fördom, som är svår att rå på, är den att det i Danmark råder anarkistisk regellöshet medan Sverige är ett förbudsland. Fördomen finns på båda sidor av Sundet trots att alla som ser på världen med nogorlunda klar blick och öppet hjärta snabbt kan konstatera att det omvända gäller: Sverige är landet där allting fixar sig; i Danmark uppfanns Jantelagen och där har man förbudssyltar mot vindsutflug på stränderna förutom där det bara står "Privat - adgang forbudt!"

Eller som nu det här med rullskridskorna: Det är bara ett fåtal "rullare" som följer reglerna och håller sig på trottoaren. De kommer i stället susande på cykelbanorna, trots att det är "strengt forbudt". Ett utskott under det danska trafikministeriet offentliggjorde i måndags, den 21 april en rapport, som slår fast att gällande regler inte skall ändras. Rullskridskoåkarna skall även i fortsättningen hålla sig borta från cykelbanorna. Man får böta 150 kronor i dansk hårdvaluta om man åker fast för olovlig rullning. Men risken är inte särskilt stor.

Under de senaste tre åren har de polisstationer, som bevakar laglydnaden i det inte av Köpenhamn bara utdelat mellan 11 och 16 böter till "rullskridskolöbere" som brutit mot lagen. Förslaget att behålla förbudet som av vissa representanter för den berörda kategorin trafikanter betecknats som: "fuldständigt andsvagt", har gett upphov till viss politisk debatt. Allt enligt "den levande avis", Politiken. "Alla danskar spelar dixie," som Krille sa i Sven Klangs kvintett?

Gigantiska vindmøller

Danmark har världens största fabrik för produktion av vindkraftverk, Vestas i Lem på Vestjylland. Därifrån gör man nu reklam för en ny och ännu större vindmølle. Den kommer att ha en effekt på 1650 kilowatt (1,65 megawatt), vilket är 55 gånger mer än Vestas första mølle från slutet av 70-talet. Den nya maskinen har ett torn på 67 meter och ett vingspann på 66 meter. Det ger en högsta höjd på ca 100 meter över marken. Den nya produkten är en vidareutveckling av den modell på 1,5 MW, som man redan sålt ett tiotal av. Tanken är att giganterna främst skall placeras ute till havs, där det finns stordriftfördelar att hämta. Vestas är först, men andra danska och tyska fabrikanter ligger hack i häl på dem. Utvecklingen har gått snabbt, från den första vindkraftverket, som producerade el till 1.15 kr per kWh till dagens ca 30 öre. På tio år har den årliga

strömproduktionen stigit från att klara 60 villors årsbehov (240.000kWh) till vad 950 villor behöver (3.800.000 kWh). Det senare gäller 1,5 MW-møllan från 1996.

Även annat

Danska media upptas även av andra ämnen. På konstfronten kan man konstatera att Arken nätt och jämnt flyter. Ekonomiska problem, även om den akuta krisen är över förtillfället, chefsbyten och rotation på ordförande- och styrelseposter bidrar inte till arbetsro och stadig kurs för detta flaggskepp bland moderna danska konstmuseer.

Hur gammal får man vara för att godkännas som reagensglasföreläsare. En föreläsare högsta ålder på 45 år upprör känslorna på många. Det är "rablande vanvid" skriver den annars så sansade Leif Blaedel i Weekendavisen. Det är de eventuella barnens psykiska hälsa gränsättarna värnar om. Att förlora sin eller sina föräldrar när man är barn kan vara ett outplånligt trauma. Blaedel räknar med stöd av Danmarks Statistik - motsvarigheten till SCB - ut att ett barn om året utsätts för en 2,1 procents risk att bli moderlös och en 3,5 procents risk att bli faderlös innan myndighetsåldern. Tyvärr avslutar Blaedel med en tidigare nämnd fördom: "Kunne man da för pøcker ikke, i stedet for at gøre os til en aflægger af forbuds-Sverige, lade folk bestemme over sin egen fortplantning..."

RN

Lebedik un Freylekh

I lördags var det dags för appellmøte på Mårtensstorget. Då talade Mårten Dunér mellan låtarna som Röda kapellet spelade. VB tyckte att fler än de som var ute på torget också ska få ta del av detta!

"Vad lebedik un Freylekh betyder vet jag inte men det är jiddisch och musiken kallas för kezmer. Det är judisk musik och har sitt ursprung i östra Europa." ...

"Anledningen till att en goj orkester spelar klezmer är inte för att betona det judiska utan kanske att anknyta till den blandning som är den sanna europeiska stadens kännetecken. På gatan är det olika människor, olika hus, olika verksamheter och ingenting kan förutsägas. Det trivs vi med i Lund också. På gatan kan vi alltid vandra, skratta, handla cykla och promenera. Grönsakerna kostar pengar men luften är fri."

Gratis luft

"Gratis luft heter den här visan. Tror ni att jag skall moralisera om bilavgaser? Nej, jag vill återvända till gatan och till vårt Mårtensstorg. På lördagen trängs vi alla.

Även bilarna trängs. Det gillar de flesta fotgängare inte och det gillar inte vänsterpartiet, men är det så farligt? Skall vi inte vara tacksamma för att några är beredda

att ställa upp som tämligen statistiska statister i bilköen på Östra Mårtensgatan. Denna ofta rätt tråkiga gata som idag har förvandlats till ett litet Italien.

Det finns de som vill ändra detta - få oss att köra i fil och dö äta leva i en låda. Denna den vilda stadsgatan med blandade trafikslag, blandade verksamheter och blandade människor har varit planerarnas styggelse sedan sekelskiftet. För dem är myller en styggelse..."

Staten och kapitalet

"Moralen i Staten o kapitalet är ju verkligen allvarlig. Vilken blåsning vi gått på, vilken konspiration vi är utsatta för! Tyvärr är den inte längre sann. Idag höjer staten inte bostadsbidragen i takt med hyrorna. Man betalar inte längre räntesubventioner till bostadsbyggande och sitter inte i samma båt som kapitalet.

Papirosn

Ja, även om ni kan lika lite jiddisch som jag förstår ni att denna visa handlade om papyrus dvs cigaretter. Nå, låten är bra men börja inte röka! Vi skall ändå nästan alla dö. En som röker mycket är vår fastighetschef. Apropå honom, har ni läst i tidningen att Lunda-fastigheter går med ett rasande stort överskott?

Det är sant. Det gör det. Tack vare det överskottet renoveras nu kommunens hus. Ett efter ett, gamla kulturhus och skolor från 60-talet. Till och med Tunaskolan har renoverats. Det vet jag för jag har gått där. Då var den ny och mycket fin. Sedan levde man så länge på sin status som kvalitetsskola att man glömde bort att tiden gick och det började regna in och läcka asbets och mögel på eleverna.

Mina gyllene år på Tunaskolan fick alltså delvis betalas av de som gick där på 80-talet. Jag tycker det var orättvist.

När jag var ung var den rökande fastighetschefen känd för att först

missköta hus och därefter riva dem. Det var så konsekvent gjort att vi unga var övertygade om att han var sadist och speciellt var ute efter riktigt fina hus. Synagogortex. Han lyssnade nog inte på klezmer.

Idag vill jag ta honom i försvar, utom för rökningen förstås. Idag renoverar han nämligen sina hus. Genom att inte fastighetskötseln styrs av kortsiktiga och tontiga politiska beslut om genomfarts-

leder utan vi har en seriös fastighetspolitik som syftar till att husen skall skötas om, så kan vi renovera Kattes ventilation genom att ta fram det gamla självdragssystemet, rensa piporna och ventiler skolan på ett billigt, skonsamt, miljövänligt och kulturhistoriskt sätt. Det fixas med överskottet. ...

Men förändringen på vårt fastighetskontor är väl rolig? Genom en seriös ekonomi kan vi äntligen åtgärda år av misskötsel. Husen får en möjlighet att överleva, skolbarn får en drägligare miljö och vi som går på den räddiga, kaotiska gatan ser inte kommunens hus sticka av pga misskötsel. Tänk
forts på sid 4

HAR DU FLYTTAT? Skicka in hela adressdelen till Veckobladet (Se ovan).

NY ADRESS.....

VBs norrlandsdebatt

I Veckobladet nr 12 betvivlar Gunnar Sandin att det finns någon norrländsk tidning som för en seriös debatt om Skåne. Han har säkert rätt i sin tvivlan. Varför norrländska media skulle hålla sig med en speciell debatt om just Skåne framgår dock inte av resonemanget. Det förs så vitt jag vet inte heller någon särskild debatt om Blekinge, Värmland, Gotland eller något annat landskap i södra eller mellersta Sverige. Jag har också svårt att tänka mig att det finns sydsvenska tidningar som speciellt debatterar Medelpad, Jämtland eller Norrbotten.

Gunnar Sandin berömmar sig dock över att Veckobladet minsann för en seriös debatt om Norrland. Här syftar GS uppenbarligen på den norrlandsfientliga kampanj som han sedan många år bedriver i VB:s spalter.

Den intellektuella nivån på de inlägg GS i dessa sammanhang regelmässigt publicerar är i paritet med den främlingsfientliga undervegetation som alltför ofta florerar i tidningarnas insändarspalter. "Norrland är fult! Norrlänningar är lata bidragstagare, som super och kör ihjäl varandra med snöskotrar!" Kort sagt: norrlänningar är en samling obegåvade tölpar som parasiterar på det välutvecklade och civiliserade södra Sverige. Sensmoralen lyder alltid: "Sluta dalta med Norrland!"

Som norrlänning känner man sig naturligtvis kränkt, förödmjukad, förbannad men kanske mest av allt förvånad. Varför lånar sig Gunnar Sandin, som i andra sammanhang kan vara både seriös och skarpsynt, åt att skriva sådan smörja? Finns det något gammalt agg mot glesbygden i allmänhet och Norrland i synnerhet som ständigt måste luftas? Eller är det möjligen så illa att han verkligen tror på det han skriver?

Hur det än är med den saken har han i alla fall rätt på en punkt. Det behövs en seriös debatt om Norrlands förhållande till södra och mellersta Sverige. Om GS själv vill och är i stånd att föra en sådan är jag mer osäker på. Det mesta av det han hittills producerat i genren mår bäst av att bemötas med en pinsam tystnad.

Lars-Åke Mikaelsson
Sillre Norra 3122
841 97 Erikslund

Ånge kommun
Medelpad
Södra Norrlands inland

Lebedikun Freylekh, forts fr. sid 3

på det när ni hämtar barnen i skolan nästa gång, är den inte vidgjord händer det snart - om vi slutar att skylla bristen på läromedel på hyrorna.

Det är förresten rätt så unikt om man ser sig omkring i världen. Visserligen har förändringen skett i total enighet - alla partier är överens och alla har bidragit. Men var i världen kan ni ändå peka på ekonomiska projekt ledda av vänstern som går så bra? Framför allt inte i fastighetsbranschen är det så vanligt. Ni har väl sett Östberlin?"

Sonya

"Det är alltså en rätt allvarlig sak det här med bostadssubventioner. Sonja och pojken kan inte flytta ihop, killen från Skanska inte få bygga och Ericsson inte få folk till sin nallefabrik.

I det läget tycker jag att kommunen faktiskt har en uppgift. Det faktiska byggstoppet idag gynnar bara de som redan sitter i en gammal, marginalskattebetald villa och vill flytta in till Skjutsstallarna. De får oförskämt mycket för den enklaste käk i Lund.

För alla er som köpte en villa med statliga subventioner i början av 70-talet spelar orkestern Bei mir bis du schein. Vi är inte avundsjuka - vi älskar er ändå. Skulle vänsterpartiet vinna riksdagsvalet får vi säkert högre marginalskatter. Då kan till och med rika ha råd att bygga sig ett hus."

Bei mir bis du schein

"Ja, precis som vårt torg. Det känns ju så genuint, så medeltida, och man tror att man måste ha gått här i generationer för att trivas. Men det är också fel. Märtenstorget är inte speciellt gammalt. Men det ligger rätt, ser trevligt ut och det är kul att träffas här. Kunde man fixa sådana torg för 100 år sedan borde man väl kunna fixa dem idag? Varför är det det... varför inte tillåta handel och verksamheter lite var som helst? Som på Märtenstorget. Inte måste väl kommunen spä på butiksdöden ner i Bankgatan genom att förbjuda affärer i bostadshusens bottenvåningar?"

Hade bara nyliberala moderater inte varit så skenheliga kunde de drivit igenom förslaget med oss. Nu sitter de där med betong-sossarna och snackar om civilt samhälle och LKF-dirigerade hyresgästaktiviteter i sina Agenda 21-cirklar."

Vänskapsföreningen Sverige-Eritrea grundad 19 april 1997.

En pressrelease in extenso:

Föreningen är ny men vänskapen gammal.

Svensk mission har verkat i Eritrea i mer än 130 år och spelat en viktig roll för landets politiska och sociala utveckling.

Befrielsekampens mest respekterade ledare, den för ett år sedan avlidne Woldeab Woldemariam, fick sin utbildning vid en svensk missionsskola och var en Sverigevän, som ofta besökte vårt land, där han alltjämt har många släktingar.

Under den trettiotåriga befrielsekampen, som fördes utan stöd utifrån, engagerade sig många svenskar för Eritreas rätt till självbestämmande.

Efter befrielsen 1991 har Eritrea stigit fram på den afrikanska arenan som en ideologiskt och politiskt ledande nation med självtillit och oberoende som grundläggande principer. Detta gäller också inställningen till bistånd, vilket uttrycks i formuleringen "trade not aid".

En förändringens vind blåser över Afrika, västerut från Eritrea via Etiopien, Uganda och Zaire, och norrut genom Sudan. Eritrea har visat på möjligheten att störta gamla förtryckande, korrupta system och skapa nya produktiva samhällen, som litat till folkets egna krafter.

Solidaritetsarbetets mål.

Den vänskapsförening som lördagen den 19 april bildades i Stockholm syftar till att bredda samarbetet mellan Sverige och Eritrea politiskt, ekonomiskt, socialt och kulturellt.

Grunden är vänskapen mellan folken och den solidaritet som uppstod under Eritreas befrielsekamp, men Vänskapsföreningen vill också bredda kontakterna med de svenska politiska partierna, folkrörelserna, utbildningsinstitutionerna, kommunerna och inte minst näringslivet, som i Eritrea kan få en gynnsam, geografiskt central bas för sin verksamhet i Östafrika och Röda Havs-området.

Vänskapsföreningen ska tjäna som ett nätverk för enskilda och organisationer.

Vänskapsföreningen är ideell, politiskt obunden och står öppen för alla som stöder dess mål: vänskap och samarbete mellan folken i Sverige och Eritrea.

Agenda 21 forts från sid 2

Som sagt detta är inget sammandrag av vad som avhandlades, utan skall ses som en minnesanteckning över ett mycket stimulerande möte mellan likasinnade. Ett forum där vi kunde utbyta idéer och tankar inför framtiden. Det gav definitivt mersmak, och jag kan endast beklaga dessa politiker och tjänstemän inom kommunen, som inte kunde komma. Det hade varit otroligt stimulerande att kunna diskutera dessa frågor direkt med berörda tjänstemän eller politiker, och när man betänker vilket oerhört antal mantimmar där ligger bakom varje dokument, tycker jag det är utomordentligt beklagligt att man inte visat större intresse från kommunens sida

Lars A Ohlsson

Veckobladet utkommer inte nästa vecka, men väl veckan därpå och många andra veckor. Glöm inte att demonstrera. VB-red.

MÖTE MÖTE

RÖDA KAPELLET Lö 26/4 spelning på Märtenstorget 10.30 till 12.3, samling 10.00. Repetoar 131, 132, 170, 173, 254, 257, 282, 298 och Lebedik un Freylekh. Sö 27/4 kl 18.00 Obs tiden! Repetition inför 1 maj. Tillfälliga 1 majmusikanter särskilt välkomna. Var redo för marschövning med anpassade noter för marschrepetoaren och marschnotställ. Marschrepetoar: 1,2,3, 8,11,28,31,170,173,275,282 (stående) och 298a.

VECKOBLADET

Detta nummer gjordes av Rolf L Nilson och Lars Borgström.
Näste redaktör: Thomas Schlyter

Manus sänds per post till: Veckobladet, Bredg. 28, 222 21 Lund. Onsdag e. 17 till fax 046-14 65 82. Manus mottas gärna på 3,5" diskett eller e-post: veckobladet@tv.se

Telefon till redaktörerna:
Karin Blom 046-14 16 12
Rolf Nilson 046-12 90 44
Thomas Schlyter 046-14 75 05
Vid utebliven tidning ring:
Sven-Bertil Persson 046-13 82 13.